

Självporträtt

Jag är som en bordsfläkt
Lat och rastlös
Snurrar till det, men kommer ingenstans
Ett evinnerligt surr utan slut
Frisk vind och hög luft
Men stannar helst i ett unket rum

Jag är som ett självmord
Märkvärdig på egen bekostnad
Frånstötande och fascinerande
Daredevil med dödsförakt
Till råga på allt feg
Ett impulsverk ristat i sten

Jag är som ett kärnkraftverk
Smittsam, sällan sinande energi
Lyser upp andras rum
Icke nedbrytbar
Inte ens bakom höga stängsel
En uppfinning man helst slipper

Jag är som en soppa
Rik fattiglapp kokad på en spik
Flyter ur en gaffel
En rest i ett skafferi
Går hem i alla hus
Slevar, men saknar mättnad

Jag är som en vaxduk
Lackad yta, gräll och spejsad
Mönster bortom all mönsteranpassning
Fläckat syns inte, fast det finns där
Revor, men allt rinner av
Otrevlig, hemtrevlig, vidrig och vulgär

Jag är som en brevlåda
Mottaglig och utlämnande

Hemlighetsfullt uppfylld av ord
Samtidigt säljande reklam
Töms under veckan
Och i övrigt själv mot väggen

Med någotsånär distans

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren KattenKin med Poeter.se id #33409 innehar upphovsrätten